

Phẩm 31: MA VƯƠNG KHỦNG BỐ BỒ-TÁT (Phần 1)

Khi Bồ-tát đã an tọa dưới cội Bồ-đề, thân thủ hộ cây này vui mừng hớn hở tràn ngập châu thân không thể tự chế, cởi những chuỗi anh lạc trên thân, xõa tung tóc ra, vội chạy đến chỗ Bồ-tát. Do thấy những việc tốt đẹp hết sức vi diệu, vị ấy cho là quá ư đặc biệt hy hữu, trong tâm ân cần kính trọng, đem lời ca ngợi Bồ-tát một cách nghiêm túc và ra lệnh tất cả thân tộc, quyến thuộc bảo vệ Bồ-tát, hết sức cung kính.

Lúc ấy bao nhiêu Thọ thần bất luận lớn nhỏ ở xung quanh bốn phía núi rừng cây này đều hiện thân đi từ cây của mình đến thưa vị Thần hộ vệ cây Bồ-đề:

–Thưa Đại thiện Thọ thần, hiện giờ vị ngồi dưới gốc cây của ngài là ai? Từ trước đến nay chúng tôi chưa từng thấy tôn nhan đầy đủ, với các tướng trang nghiêm, hết sức đẹp đẽ, không ai hơn ngài, như vị trời trong hàng trời.

Vị Hộ thần cây Bồ-đề nghe hỏi lời như vậy, liền bảo các Thọ thần:

–Này các Thọ thần, các người phải biết, vị ngồi dưới gốc cây Bồ-đề là con vua Tịnh Phạn, thuộc dòng Cam Giá. Vào kiếp ban sơ, dân chúng suy cử lập người Cam Giá này lên làm vua, đời đời nối nhau cho đến ngày nay. Vị này là con cháu được truyền thừa của dòng họ đó.

Các vị Thần lại nói với vị Hộ thần cây Bồ-đề:

–Thưa hộ thần cây Bồ-đề, ngày nay ngài được điều lợi ích rất lớn, được thiện phước rất to, nên chỗ ở của ngài có một chúng sinh vi diệu tuyệt vời, vượt lên trên chúng sinh trong tam giới như vậy. Chúng sinh này giống như hoa Ưu-đàm, khó xuất hiện ở đời.

Lúc bấy giờ mỗi người trong chúng Thọ thần đều đem các loại bột hương trầm thủy, ngưu đầu chiên-đàn... cùng các loại hoa thơm tuyệt diệu rải đi rải lại nhiều lần trên mình Bồ-tát, vui mừng hớn hở tràn ngập châu thân, không thể tự chế, chấp tay cúi đầu, hướng về Bồ-tát đánh lễ và mỗi người đều xưng lên thế này:

–Cần nguyện Nhân giả, vị đứng đầu trong chúng sinh, sớm thành tựu sở nguyện, mau chứng Bồ-đề.

Lại có Thiên vương và chư Thiên cõi Tứ thiên, lại có vô lượng chư Thiên cõi trời Ba mươi ba, cõi trời Dạ-ma, cõi trời Đâu-suất, cõi trời Hóa lạc và cõi trời Tha hóa tự tại, vô lượng vô biên chư Thiên như vậy cùng chư Thiên cõi Phạm thiên, mỗi người đều đem các loại hoa trời đẹp tuyệt như Mạn-đà-la, Ma-ha Mạn-đà-la, Ma-ha Mạn-thù-sa, Câu-vật-đầu, Ba-đầu-ma, Phân-đà-lợi... cùng các phấn thơm, sáp thơm rải trên cây Bồ-đề như mưa, tàng cây Bồ-đề giống như bánh xe, chu vi quanh cây này trong một do-tuần, hoa hương chồng chất lên đến đầu gối.

Khi Bồ-tát ngồi dưới cội Bồ-đề, tuyệt không một tiếng kêu của kiến cày hay kiến riện, huống lại là tiếng kêu của loài thú lớn, tất cả loài chim cũng không kêu hót. Giả sử có gió thổi, tất cả các cây cũng không lay động.

Trong khi Bồ-tát đang ngồi dưới cội Bồ-đề, chư Thiên cõi Tịnh cư tâm rất vui mừng hớn hở tràn ngập châu thân, không thể tự chế, đánh lễ Bồ-tát, trong tâm mỗi người đều nguyện: “Nguyện Nhân giả, vị đứng đầu trong chúng sinh, mong tâm nguyện của Ngài sớm được viên mãn, mau chứng Bồ-đề.”

Trong khi Bồ-tát ngồi dưới cội Bồ-đề, Ngài phát lời thệ nguyện trọng đại:

“Ta không thành đạo thì Ta không rời chỗ ngồi này.”

Lúc ấy Ma vương Ba-tuần trong tâm lo sợ, liền nói thế này: “Phải chăng người

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

dòng vua chúa họ Thích này muốn diệt trừ cảnh giới của ta? Muốn cho ta khỏi cảnh giới này? Nếu người hơn ta, nhất định người sẽ dạy chúng sinh phương pháp đi đến Niết-bàn, làm cho cảnh giới của ta trở thành trống không. Nhưng hiện giờ người chưa chứng Tịnh nhãn, lại ở trong cảnh giới của ta, ta nay phải cố gắng dùng đủ phương pháp làm cho người, thoái lui trên đường hành đạo, đứng dậy bỏ đi.” Rồi ma nói kệ:

*Nếu Ngài chứng được quả Bồ-đề
Vì khắp chúng sinh thuyết pháp chánh
Cảnh giới của ta sẽ tổn giảm
Chúng sinh được mở đường chánh này
Cõi ta tự nhiên thành trống vắng
Cõi trống vắng, ta như quả phụ.
Mắt thanh tịnh nay Ngài chưa chứng
Vẫn còn trong cảnh giới của ta
Ta nên đi gấp mau đến đó
Sớm ngăn chặn phá việc người ấy
Như dòng sông, nước chưa tràn đến
Vội lo xây cầu bến chắc trước.*

Bấy giờ Ma vương Ba-tuần ở giữa đủ mặt một ngàn vương tử để trợ giúp việc khuấy phá Bồ-tát. Có năm trăm người, cầm đầu là Thương Chủ với ý giúp Bồ-tát, đang ngồi bên phải Ma vương Ba-tuần. Ngồi bên trái Ma vương Ba-tuần gồm có năm trăm người, mà kẻ cầm đầu là Ác Khẩu. Ma vương Ba-tuần bảo các con:

–Này các con, cha cùng các con luận bàn hơn thiệt, cha muốn tiếp nhận ý kiến các con. Chúng ta phải lập kế gì để có sức mạnh hàng phục Bồ-tát.

Bấy giờ Thương Chủ, trưởng tử của Ma vương, ngồi bên phải, dùng kệ tâu phụ vương Ba-tuần:

*Nếu ai dám đụng đến măng xà
Đã từng đối địch với voi điên
Trải qua chiến thắng chúa sơn lâm
Mới hàng phục được Tỳ-kheo kia.*

Lúc bấy giờ vương tử thứ hai ngồi bên trái Ma vương Ba-tuần tên là Ác Khẩu, vì phụ vương mà nói kệ:

*Nếu ai thấy con tim tan vỡ
Các cây bật gốc, ngã trên đất
Nếu Sa-môn kia vừa thấy con
Tháo chạy một hơi và trốn biệt.*

Bấy giờ, lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Diệu Minh, dùng kệ bạch phụ vương:

*Như người đang bơi trong biển cả
Lại muốn uống cạn nước biển kia
Việc này phụ vương không sợ gì
Sẽ thấy Bồ-tát sợ tái mặt.*

Bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Bá Đẩu, dùng kệ bạch phụ vương:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân con phát sinh trăm cánh tay
Mỗi tay bắn ra hàng trăm mũi
Phụ vương cứ tiến, chớ sầu ưu
Riêng con đủ phá Sa-môn nọ.*

Bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Thiện Giác, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Nếu ai có sức như voi, ngựa
Hoặc như Tỳ-nữu và Kim Cang
Người có túc nghiệp oai nhãn nhục
Sức lực như vậy chẳng thắng Ngài.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Nghiêm Oai, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Con ở hư không mưa nước, lửa
Tuôn đến đốt cháy xác Tỳ-kheo
Làm thân của hấn thành đống tro
Khác nào lửa đỏ đốt cỏ khô.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Thiện Mục, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Giả sử núi Tu-di bị ngã
Tất cả cung trời đều tan vỡ
Nước trong biển cả đều khô kiệt
Hai vầng nhật nguyệt đều rơi rụng
Dù khiến mặt trời lạnh như băng
Cung điện chư Thiên rơi xuống đất
Bồ-tát đã ngồi dưới gốc cây
Chưa thành Chánh giác không đứng dậy.*

Lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương tên là Báo Oán, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Nhật nguyệt tay con đủ sức nắm
Cùng các tinh tú khắp hư không
Nắm giữ tất cả các cõi trời
Nước trong bốn biển vào trong tay
Huống một Sa-môn Thích tử nọ
Nay con nắm hấn vớt biển khơi
Chỉ mau ra lệnh đám quân này
Đưa quân mau đến chỗ Sa-môn.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Đức Tín, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Nhật nguyệt vận hành không nhờ bạn
Luân vương trị hóa chẳng ai bằng
Chư thánh Bồ-tát chẳng nhờ ai
Một mình tiêu diệt đại ma quân.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Cầu Quá

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thất, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Chiến đấu, gậy gộc chẳng bằng đao
Thân mặc chiến bào tâm không sợ
Binh mã như vậy quyết thành công
Phụ vương chẳng sợ Sa-môn nọ.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Phước Đức Anh Lạc Trang Nghiêm, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Giáp Ngài mặc như Na-la-diên
Khó bề phá hoại thân Tứ đế
Áo giáp nhẫn nhục, đao giải thoát
Cầm tên trí tuệ hạ chúng ta.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Bất Hối, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Giống như cỏ khô gặp lửa đỏ
Giỏi bắn cung thần, tên trúng đích
Sét đánh nhằm núi cũng xuyên qua
Thích tử gặp con ắt phải phục.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Pháp Thân, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Như người dùng màu vẽ hư không
Muốn cho chúng sinh đồng một chí
Thiên thần trắng gió lửa bủa vây
Đạo tràng Bồ-tát nào lay động.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Hằng Tác Tội, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Con uống độc dược như ăn cơm
Trượng con chạm ai, thành tro ngay
Nếu không phá thân hấn như bụi
Quyết không còn giữ lấy hai tay.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Thành Lợi, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Ba ngàn thế giới đầy độc hại
Thế Tôn xem thấy chẳng lo âu
Ba độc đáng sợ, ngài diệt sạch
Chúng ta về cung, đánh ích gì!*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Tham Hỷ, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Con có âm thanh vượt ngàn trùng
Trăm ngàn ngọc nữ thân kiều diễm
Làm cho huyễn hoặc loạn tâm hấn
Khiến mất thiền định, hưởng dục lạc.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Pháp Hỷ, liền dùng kệ bạch phụ vương:

Ngài dùng thiền định làm pháp hỷ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thường trú cam lộ giải thoát môn
Pháp lạc dùng nhỏ các tai ương
Chẳng dùng ngũ dục làm thỏa thích.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Tiệp Tật, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Con cầm nhật nguyệt dễ như chơi
Cũng hay chặn đứng gió, lửa mạnh
Bắt lấy Sa-môn yết kiến cha
Dễ như gió thổi tan đống bột.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Sư Tử Hống, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Vô số dã can kêu đồng vắng
Vì chưa nghe tiếng Sư tử gầm
Loài thú nếu nghe Sư tử rống
Bôn ba tứ tán chạy trăm phương.
Quân ma chúng ta cũng như vậy
Chưa nghe pháp vương xưng triều âm
Đều theo chủ quan chẳng chịu lui
Khi đến chỗ Ngài tự co rút.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên trái Ma vương, tên là Ác Tư, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Con là Ác Tư nguyện chiến thắng
Sa-môn nào thấy ma quân này
Tâm hấn si mê, hết hy vọng
Làm sao chẳng chạy lánh đi liền.*

Lúc bấy giờ lại có một vương tử khác ngồi bên phải Ma vương, tên là Thiện Tư, liền dùng kệ bạch phụ vương:

*Ngài chẳng ngu si không sức lực
Các ông quá kém về nhân tính
Nên ông chưa biết diệu thuật Ngài
Sẽ bị trí tuệ Ngài hàng phục.
Quân ma các ông đông như cát
Dù tài như vậy khắp tam thiên
Cũng không tổn hại sợi lông Ngài
Huống là sát hại, khởi chỗ ngồi.
Ông nên thanh tịnh hướng Bồ-đề
Cúi đầu đánh lễ miệng khen ngợi
Chớ nên gây ác hại binh mình
Bồ-tát chắc thành Thầy ba cõi.*

Trong số các vương tử của ma vương, mỗi người tự trình bày ý kiến của mình, hoặc có người ủng hộ việc thiện hoặc có người ủng hộ việc ác, lần lượt cho đến vương tử thứ một ngàn.

Lúc bấy giờ Ma vương Ba-tuần có một vị đại thần tướng quân tên là Hiền Tướng. Ma vương Ba-tuần bảo đại thần Hiền Tướng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Khanh đi theo ta, ở đây có một người dòng họ Thích, sắp thành tựu Vô thượng Bồ-đề. Nay cùng khanh đến đó chận chứng đạo pháp ấy, chẳng để Thái tử chứng quả Vô thượng Bồ-đề.

Khi ấy đại thân Hiền Tướng liền dùng kệ tâu đại vương Ba-tuần:

*Đại vương thống lãnh Tứ Thiên vương
Vua A-tu-la, Khẩn-na-la
Ma-hầu-la-già, Ca-lâu-la
Chấp tay cúi đầu quy y ngài.
Hướng là tất cả các Phạm thế
Quang âm, Quảng quả và Tịnh cư
Sáu trời cõi Dục và Sắc giới
Tất cả đảnh lễ sát chân ngài.
Các con Đại vương tuy trí tuệ
Sức mạnh trần thế không ai bằng
Trong tâm hằng lễ Đấng Thế Tôn,
Tám mươi do-tuần đầy quân ngài
Dạ-xoa, La-sát, các Quỷ vương...
Thân tuy hiện tại trước Đại vương
Tâm thường nghĩ đến Vô thượng sĩ
Chấp tay cung kính, cúi đầu lễ.
Ngàn vạn quân ma gặp Thánh ấy
Tự lấy hoa hương tung cúng dường
Hạ thần thấy rõ việc như vậy
Biết chắc quân ma thua Bồ-tát.
Ma quân binh mã nơi đồn trú
Có nhiều cú mèo, sáo sậu kêu
Hoặc tiếng cú vọ, tiếng quạ, khách
Tiếng loài ác thú như cáo, lừa.
Thần thấy Bồ-tát dưới Bồ-đề
Chim lành các loại hót líu lo
Phù nhận, Oan ương, Câu-sí-la
Cù dục, Anh võ và Khổng tước
Vây quanh Bồ-tát hót thanh nhàn
Điềm tốt như vậy Ngài chắc thắng.
Hơn nữa, doanh trại của chúng ma
Thường mưa sỏi, đá, đất, cát bụi
Bồ-tát an tọa dưới Bồ-đề
Trời mưa hoa báu hương vi diệu.
Nơi ở chúng ma đất gập ghềnh
Hầm hang cao thấp nhiều gò nổng
Gai góc, đá chồng, nhiều phần ướ
Chung quanh phần đất gốc Bồ-đề
Trang hoàng bằng thất bảo, kim ngân.
Thấy cảnh tốt đẹp lạ như vậy
Những người trí tuệ biết nhận xét*

Thấy cảnh đó rồi phải rút quân.
Trang nghiêm như vậy khắp một vùng
Quyết chắc chứng thành Vô thượng đạo.
Đại vương nếu chẳng thuận ý thần
Như mộng vua thấy thành sự thật.
Như vậy không nên động đến Ngài
Cần phải rút quân về cung ma
Vua xưa xúc phạm các Tiên nhân
Cõi nước, thần chú đốt thành tro.
Thuở xưa có vua tên Phạm Đức
Phật ý Tiên nhân Tỳ-da-bà
Vua có vườn đẹp nhiều hoa trái
Bị thần chú đốt cháy tan hoang
Nhiều năm vườn này không mọc cỏ
Hướng lại cây cối, hoa cùng quả.
Thế gian nhiều người hành khổ hạnh
Khi tu phạm hạnh, bỏ các ác
Các vua yết kiến lễ sát chân
Chúng ta nay nên về bốn xứ.
Vua đã chẳng nghe luận Vệ-đà
Người có ba hai tướng trang nghiêm
Người ấy nếu cầu đạo xuất gia
Ắt đoạn trừ hết lưới kết sử
Thành tựu đạo quả Vô thượng giác
Giữa mây, lông trắng phóng hào quang
Chiếu khắp mười phương ức cõi nước
Hướng lại binh chủng đám ma này
Sao lại không thể hàng phục được
Nếu vua muốn đánh, chắc không thắng
Đánh đầu Bồ-tát cao vượt trời
Hàng vạn chư Thiên không trông thấy
Chắc chắn sẽ thành quả vi diệu,
Thế gian chưa nghe, nay được nghe
Cũng như Tu-di và Thiết vi
Nhật Nguyệt, Đế Thích, Phạm thiên vương
Dạ-xoa, La-sát, các rừng cây
Đều hướng Bồ-đề cúi thân lễ.
Chắc chắn Bồ-tát đầy phước đức
Thí, Giới, Nhẫn, Tấn, Thiên, Trí lực
Nhiều kiếp đến nay tu hạnh này
Nay quyết đẩy lui ma quân ta.
Như voi đạp bể các đồ gốm
Như sư tử rống thú kinh hồn
Như ánh nhật quang che đom đóm
Thế Tôn phá ma cũng như vậy.

*Sư tử một thân phá thú trùng
Nọc một độc xà giết nhiều loại
Bồ-tát tu nhiều sức thiện căn
Một mình phá tan ma quân ta.*

Lúc ấy Ma vương Ba-tuần nghe kệ đại thần nói như vậy, rất lo sợ, buồn bực chẳng an, thân tâm ưu sầu, khổ não chẳng vui, xấu hổ thẹn thùng, không biết xử sự thế nào. Nhưng trong lòng vẫn còn ngỗ mạn, chẳng chịu hồi cung, cũng không chạy trốn, lại tuyên bố với các ma quân:

–Các khanh nên bình tâm, chớ sợ hãi, chớ có nhút nhát bỏ chạy. Ta sẽ dùng lời hoa mỹ để trặc nghiệm tâm Sa-môn thế nào. Lại dùng lời khuyến dụ xem thử người có rời cây Bồ-đề hay không? Chẳng lẽ để chúng sinh quý báu này bỗng nhiên gặp tai ương hay sao!

Lúc ấy Thượng Chủ, trưởng tử của Ma vương, tâu phụ vương:

–Thưa ma chúa Đại vương, con không muốn phụ vương cùng với Sa-môn đồng họ Thích-ca kết oán thù. Tại sao? Vì ví dụ có trăm ngàn vạn ức ma quân tay cầm đao kiếm, đồng đến nơi Thích tử để làm chướng ngại không cho thành đạo thì không thể làm được, huống chi một mình phụ vương. Phụ vương chỉ xem người họ Thích này ngồi trên tòa Sư tử dưới gốc cây Bồ-đề, không kinh không sợ. Phụ vương, hãy xem người họ Thích thân không lay động. Lại nữa, trên hư không có vô lượng chư Thiên chấp tay đảnh lễ Ngài. Khi chư Thiên đảnh lễ cúng dường tán thán như vậy mà Ngài không một chút vui mừng. Ngài thấy ác tâm, ác ý của phụ vương muốn đến sát hại mà Ngài không phẫn nộ. Phụ vương phải biết, giả sử có người đem màu sắc tuyệt đẹp vẽ trên hư không, hoặc giả sử có người dùng ngón tay nâng núi Du-di to lớn kia, những việc như vậy cũng có thể làm được. Lại giả sử có người lội qua đại dương để đến bờ bên kia, việc này cũng có thể làm được. Giả sử có người khi đại phong thần nổi gió từ bốn phương lại, bỗng nhiên bắt trời được, việc này cũng có thể làm được. Giả sử có người nắm lấy mặt trời, mặt trăng cùng các tinh tú đem để xuống đất, việc này cũng có thể làm được. Giả sử có người khiến tất cả chúng sinh đồng một chí hướng, việc này cũng có thể làm được. Còn như tất cả chúng sinh hợp sức đem người họ Thích thu phục ma quân này dời đi chỗ khác, việc này hoàn toàn không thể được.

Khi ấy Ma vương Ba-tuần dùng kệ bảo trưởng tử Thượng chủ:

*Ngươi thật oan gia, chẳng phải con
Chẳng nên vác mặt nhìn thấy ta
Tâm ngươi nay đắm Sa-môn nộ
Tốt hơn đến sống với Cù-đàm.*

Lúc ấy Ma vương Ba-tuần không nghe lời can gián của trưởng tử Thượng Chủ, lại bảo các ái nữ:

–Này các con, cùng nhau lắng nghe lời cha dạy. Các con nên đến bên người họ Thích kia dò xét xem người có tâm tình dục không?

Các con gái của Ma vương vâng lời phụ vương dạy, cùng nhau chậm rãi kéo đến chỗ Bồ-tát. Sau khi chúng đến nơi không cách xa cũng không quá gần Bồ-tát, giở các trò tình tứ của phụ nữ để mê hoặc Bồ-tát như là che đầu, để lộ đầu, che nửa mặt, để lộ diện, mỉm cười để lộ hàm răng trắng, luôn luôn đưa cặp mắt xanh liếc nhìn Bồ-tát, hoặc cúi đầu đảnh lễ Bồ-tát, hoặc ngược đầu nhìn Bồ-tát, hoặc cúi đầu che mặt nhìn xuống đất, hoặc động nhẹ đôi mày, hoặc mở mắt hé nhìn, hoặc xoa búi tóc dùng tay vuốt tóc,

hoặc khoanh hai tay, hoặc giơ hai tay để lộ dưới nách, hoặc dùng tay nâng niu nhũ hoa, hoặc để lộ ngực và lưng đến ức bụng, hoặc vỗ nhẹ trên rốn, hoặc thỉnh thoảng cởi xiêm y, hoặc mặc lại y phục, hoặc thỉnh thoảng vén đồ lót để lộ hông đùi, hoặc cởi chuỗi anh lạc vớt trên đất, hoặc cởi bỏ hoa tai, hoặc đeo lại hoa tai, hoặc đùa bỡn với trẻ con, hoặc chơi với loài cầm thú, hoặc đi bộ đưa mắt liếc nhìn hai bên, hoặc hít mạnh vào và thở dài ra, hoặc dùng ngón chân vẽ trên mặt đất, ca hoặc múa, hoặc lắc động nơi thắt lưng, hoặc tỏ vẻ khoan khoái, hoặc nhớ lại việc ân ái vui cười lúc trước, bằng cách nằm ngủ với dáng phóng dật, hoặc hiện thân đồng nữ, hoặc hiện thân con gái mới về nhà chồng, hoặc phụ nữ trung niên...

Sau khi giở đủ trò tình tứ của phụ nữ để mê hoặc Bồ-tát như vậy rồi, chúng lại đem đủ thứ hoa hương rải trên mình Bồ-tát. Lại dùng đủ việc của năm dục mới mọc, nhìn vào mặt, chúng xem Bồ-tát có trạng thái tâm ái dục phóng dật không, xem Bồ-tát có tâm ái dục nhìn chúng, hoặc không tâm ái dục nhìn chúng?

Các cô con gái của Ma vương thấy rõ tâm của Bồ-tát vắng lặng, an định, xưa nay thanh tịnh, không cấu trược, đầy đủ thanh tịnh, giống như trăng rằm ra khỏi bàn tay La-hầu A-tu-la vương, trong sáng không gợn mây. Như ánh sáng mặt trời vừa mới mọc, như thổi vàng ròng tinh chất không chút quặng, như hoa sen ngoi ra từ hồ nước mà không chút bùn hôi. Như ánh lửa, như núi Tu-di an nhiên không động, như núi Thiết vi cao sừng sững, Ngài hộ trì hoàn toàn các căn, điều phục tâm ý. Thấy Bồ-tát như vậy, chúng đều hổ thẹn, nhục nhã.

